

V sanjah je po večkrat videl celo tolpo oslepljenih ptičic, ki so z votlimi očesci letale okolo njegove glave ter mu hotle s svojimi kljunčki oči izkljevati.

A kazen mu ni izostala! Pri nekej poskušnji sè samokresom bil je tako nesrečen, da mu je strel udaril v oči, ter je bil pri tej priči slep za ves čas svojega življenja. Zdaj je še le spoznal, kak siromak je slepec. Bridko je obžaloval svojo hudobijo, in Ivana, njegova zapuščena hčerka, bila je zdaj jedina, ki je stregla nesrečnemu očetu.

Otroci ljubi! Po usmiljenji do živalij se lahko pozna, ima li človek plemenito čutje ali ne. Kdor z živali grdo ravna, kdor je grozovito muči, tak tudi z ljudmi ne ravna bolje in njegova surovost, neotesanost in neusmiljenost preide kmalu v hudodelstvo. Spomnite se dolžnostij do ubogih živalic, katere bolečino takó čutijo kakor vi, in tudi nimajo družega váruha, kakor — človeka.

Dragoslav P.

Zlati maj je tu!

Zlati maj le pridi, prinesi nam cvetú,
Slavčecov prijaznih in drugih drobnih ptič.

O je zginila bela odeja raz zemljo, ko je otreslo utrujeno drevje s svojih glav težeče breme, začeli so zvoniti beli zvončki v znamenje bližajočega se kralja pomladi — maja. Ko so to slišale modre vijolice, takój so radovedno pomaljšale svoje glavice iz zemlje spuščajoč svojo prijetno vonjavo daleč na okrog. Rumene trobentice obznanujejo veselo trobeč, da prihaja veseli majnik. Čmrliji so zapustili svoja zimska stanovanja in letajo brenčoč z cvetice na cvetico. Raznobarvni metulji krožijo ob belej jablani in poljubljajo njeno belo cvetje. Vse pripoveduje, da se vrača vesela pomlád. Celó pčnica je sedla v brežno vrbovje, da bi žgoleč gledala prihod kralja — majnika.

Kako pa ima tudi lep razgled! Pot, po katerem prihaja ljubeznivi gost, potresen je s cveticami, povsod pogrnene so zelene preproge in drevje — poprej golo in mrtvo — trepetá veselja in se ogrinja v najlepšo obleko. Tudi gozd, gora in dolina klanjajo se v prazničnej obleki prihajajočemu gostu.

In kaj ti draga mladina? Mar ne misliš tudi ti slaviti tega dneva? Ali nisi kakor novorojena, li ne čutiš v sebi novih močij, katere bodeš morala porabiti v pridobitev koristnih nauk? Idi tudi ti v svoj vrtec, da urediš gredice in zasadi vanje cvetice, katerih raznobarvne barve naj te opominajo različnih potov, katera te bodo peljala v življenje. Njene barve naj te vzbujajo k čednostim. Zato jim pridno zalivaj, vztrajno jih goji, da ti ne ne usahnejo.

Zdaj le hiti vence viti,
O mladina zdaj je čas;
Majnik ide, zopet pride, —
A mladost je le enkrat.

J. Krulec.

